

стиви къмъ всичкы-тъ.

П. Кой е съвършенъ примѣръ на милость-тъ?

О. Богъ. Небесный-тъ ни Отецъ, повелѣва на слънце-то си да изгрѣва на злы-тъ и на добры-тъ, и благый-тъ ни Спаситель умрѣ за насъ, когато още бѣхмы грѣшници, и примири ны съ Бога чрѣзъ своѣж-тъ смърть, когато бѣхмы непріатели. (Рим. 5; 8—10.)

П. Има ли нѣкой въ толкозь должно състояніе, щото да не може да показва милость къмъ други-тъ?

О. Нѣма ни единъ. Въ колко должно състояніе и да ся намира челоуѣкъ, пакъ може да има милостиво сѣрдце и съ благосклонны думы и съ пріятелскы службы да показва милость-тъ си къмъ други-тъ.

П. Защо трѣба да сме милостиви?

О. (1) Да угождавамы Богу. (2) Да приличамамы на Бога. “Бждѣте прочее милосѣрди, както и Отецъ вашъ е милосѣрдъ.” (Лук. 6; 36.) (3) За да бждемъ помиловани. На този свѣтъ имамы катадневнѣ нуждѣ за милость-тъ Божіѣ, и за оизи свѣтъ тя е сама-та ни надежда; а “сѣдба-та ще бжде немилостива на тогози, който милость не е сгорилъ.” (Іакъ 2; 13.) (4) Испълняваніе-то на тѣѣж дѣлжнѣость произвожда голѣмѣ радость. Челоуѣци-тъ които ся трудятъ само за себе си, нѣматъ наситителнѣж-тъ радость, която осѣщатъ онѣзи, които ся грыжатъ за други-тъ. Нека всякой направи опытъ, и ще ся убѣди че е тѣѣ.

П. Кои ще видятъ Бога?